

Vrouwen de baas?

U kent het ongetwijfeld van horen en lezen de televisie, de radio, in kranten en tijdschriften. Er moeten meer vrouwen de baas worden in de politiek en in de bedrijven. Zij zijn daarin nog steeds te weinig in aantal en dat moet veranderen, want dat is geen afspiegeling van de huidige maatschappij. Er zijn zelfs personages die dit bij wet verplicht willen stellen, zoals dat in België het geval is. Daar moeten bijvoorbeeld de kandidatenlijsten bij de vele soorten verkiezingen voor politieke organen om en om een man en een vrouw bevatten.

Ik vind het prima dat meer vrouwen in leiding gevende functies terecht komen en niet alleen als typiste, secretaresse of magazijn- of winkeljuffrouw door het leven moeten. Zeker nu zij steeds meer de hoge scholen en universiteiten bevolken is het van de zotte dat er zo weinig vrouwen leiding geven aan politieke fracties en bedrijven. In de hele Tweede Kamer hebben we één vrouwelijke fractiechef en dat is dan nog voor de partij van de marmotten en vissenkommen. De andere cheffen zijn allemaal hanen en haantjes. In de Eerste Kamer is het van hetzelfde laken een pak, want daar kent alleen de PvdA een vrouwelijke rozenuitdeelster als chef. Het is dat de beide Kamers der Staten Generaal als opperbevelhebber een lid van het vrouwelijk geslacht hebben, anders zou het helemaal kommer en kwel zijn met de leiding gevende vrouwen in het landbestuur. En Neelie Kroes is innatuurljki een vrouw apart op het Europese toneel.

In het bedrijfsleven is het niet zo veel beter. We hebben er een aantal dames, die van wanten weten, zoals Sylvia Toth, maar over het algemeen spelen zij geen hoofdrol binnen de bedrijven. In het onderwijs zijn zij wel meer in opmars, maar dat komt vooral omdat er steeds minder jonge heren het vak van leraar of onderwijzer als beroep kiezen, omdat ze daar minder de blitz maken met een “leuke en spannende baan” met goede vooruitzichten voor de toekomst.

Maar is het nu eigenlijk wel zo dat meer vrouwen in hogere maatschappelijke of politieke functies ook echt een afspiegeling van de huidige maatschappij is. Is het nog steeds niet zo dat in het merendeel van de huidige gezinnen, in welke samenstelling dan ook, de man nog steeds het hoofd is, nog steeds zegt of een bepaalde uitgave wel of niet kan, omdat hij het merendeel van het gezinsinkomen voor zijn rekening neemt? En dat omdat hij meestal degene is die een voltijdsbaan heeft en de vrouwelijke helft liever minder uren werkt, zodat ze ook nog “andere gezellige dingen” kan doen en voor de kinderen kan zorgen. En ik kan er over meepraten, want als sluiters van burgerlijke huwelijken praat je vooraf met de partijen, die besloten hebben samen als “wettelijk met elkaar verbonden man en vrouw” door het leven te gaan. En geloof me beste lezer en lezeres, daar zitten ook heel veel dames tussen, die qua studie en opleiding heel wat in hun mars hebben, vaak nog meer dan hun toekomstige echtgenoot, maar helaas, ze marcheren liever in het gelid van het peloton van het midden kader of gewone werknemers dan daar als commandante naast of voorop te lopen en het marstempo aan te geven. En als je een vrouw benadert voor het lidmaatschap van een gemeenteraadsfractie of het bestuur van onze KBO, krijg je meestal ook afwijzende reacties. “Nee, dat is niets voor mij” of “Ik heb al werk genoeg met de kinderen” of “Ik kan dat niet, ik heb er geen verstand van” of “Ik doe liever andere leuke dingen”. Maar..... “de baas van het aanrecht” willen ze ook weer niet allemaal zijn. Moeilijk, moeilijk dus. En zo blijven we maar tobben en moeten de mannen, soms tegen wil en dank, toch weer de leiding in handen nemen. Ik wil daarom in de geest van Karl Marx een oproep aan de vrouwen doen: “Vrouwen aller landen, verenigt u, sta op en neem het heft in handen !!”

Augustinus